

Примітки до фінансової звітності ТОВ Фінансова компанія «Західна інвестиційна група» (код ЄДРПОУ 30610731) на 31 грудня 2014 року

Загальна інформація

ТОВ ФК «Західна інвестиційна група» (далі Підприємство) є українським товариством, є юридичною особою за законодавством України, що створене та діє відповідно до Положень Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України, законів України «Цінні папери та фондовий ринок», а також інших нормативно-правових актів України.

ТОВ ФК «Західна інвестиційна група» внесено в Єдиний державний реєстр підприємств, організацій, установ 28.04.2000 р., № запису 1 119 120 0000 001978.

За період діяльності назва Підприємства змінювалась, а саме:
З 20.12.2012 - Згідно протоколу засідання загальних зборів учасників № 02/12 від 14.12.2012
ТОВ БК «Сток-Треjder» переіменовано на ТОВ ФК «Західна інвестиційна група» .

Протягом 2014 року Підприємство здійснювало діяльність згідно з видами діяльності за КВЕД: 66.12 Посередництво за договорами по цінних паперах або товарах: 66.19. Інша допоміжна діяльність у сфері фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення.

Ліцензії Товариства на здійснення професійної діяльності:
Ліцензія на діяльність з торгівлі цінними паперами – дилерська діяльність - серія АЕ №185405 від 21.10.2009 року терміном дії до 21. 10.2014 року. Ліцензія на діяльність з торгівлі цінними паперами - брокерська діяльність - серія АЕ№ 294486 від 22.10.2014 року термін необмежений. Ліцензія на діяльність з торгівлі цінними паперами - дилерська діяльність - серія АЕ № 294487 від 22.10.2014р. року термін дії необмежений ; Ліцензія на депозитарну діяльність - серія АЕ № 263160 від 12.10.2013р.з терміном дії необмеженим.

Місцезнаходження Товариства: 76018. м. Івано-Франківськ, пл. Міцкевича , буд. 6. офіс 5 Кількість працівників станом на 31 грудня 2014 року -3 особи.

Загальні умови функціонування, ризики та економічна ситуація в Україні

За останні рік Україна зазнала значних політичних та економічних змін. Незважаючи на те, що економіка України визнана ринковою, вона продовжує демонструвати деякі особливості, які більшою мірою властиві економіці, що розвивається. Такі особливості включають, але не обмежуються низьким рівнем ліквідності на ринках капіталу, відносно високим рівнем інфляції та наявністю валютного контролю, що не дозволяє національній валюті бути ліквідним засобом платежу за межами України, стабільність економіки України в значній мірі залежатиме від політики та дій уряду, спрямованих на реформування адміністративної та правової систем, а також економіки в цілому. Як наслідок, операціям в Україні властиві ризики, не типові для країн із розвинутою економікою.

Ця індивідуальна фінансова звітність відображає поточну оцінку управлінського персоналу щодо впливу умов здійснення діяльності в Україні на операції та фінансовий стан Підприємства. Майбутні умови здійснення діяльності можуть відрізнятися від оцінок управлінського персоналу.

Основа складання звітності

Заява про відповідність

Індивідуальна фінансова звітність Підприємства була складена відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ).

Керівництво обрало датою переходу на МСФЗ 01 січня 2013 року і ведення обліку за принципами МСФЗ, починаючи з 01 січня 2013 року.

Ця фінансова звітність за рік, що закінчився 31 грудня 2014 року є пакетом фінансової звітності Підприємства, підготовленої згідно з МСФЗ .

Основа оцінки

Ця фінансова звітність була підготовлена на основі принципу історичної собівартості.

Функціональна валюта і валюта подання звітності

Національною валютою України є гривня, яка є функціональною валютою Підприємства і валютою, у якій подається ця фінансова звітність. Усі фінансові дані, які наведені у гривнях, були округлені до тисяч.

Методи оцінки статей балансу

Бухгалтерський облік передбачає процес визнання конкретної статті Балансу (Звіту про фінансовий стан), основними елементами якого є активи, зобов'язання та капітал.

За наявності інших умов, необхідних для визнання активу чи зобов'язання Товариства, визначених МСБО, (таких як виникнення активів і зобов'язань внаслідок минулих подій, збільшення чи зменшення, відповідно, майбутніх економічних вигод), необхідною умовою визнання активів і зобов'язань в балансі є оцінка, тобто можливість визначення грошової суми, в якій елементи балансу мають бути відображені у звітності.

Своєчасна і об'єктивна оцінка (переоцінка) активів, зобов'язань та прийняття на підставі такої оціночної інформації адекватних управлінських рішень надають змогу здійснити заходи, спрямовані на поліпшення структури балансу, зменшення низьколіквідних активів, що, в свою чергу, сприяє зміцненню фінансового стану Товариства.

Облікова політика Товариства в частині методів оцінки активів та зобов'язань, їх переоцінки, створення технічних резервів реалізується відповідно до чинного законодавства, нормативних документів, МСБО, внутрішніх правил і положень Товариства.

Для ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності активи Товариства оприбутковуються та відображаються:

- основні засоби, нематеріальні активи та інші оборотні активи – за сумою сплачених за них коштів та їх еквівалентів (історичною собівартістю або первісною вартістю);

Зобов'язання Товариства оприбутковуються та відображаються :

- за сумою коштів чи їх еквівалентів, які підлягають сплаті для погашення зобов'язань у процесі звичайної господарської діяльності.

Під терміном “методи оцінки” розуміється не тільки грошова вартість, за якою актив (зобов'язання) враховується в балансі Товариства, а й реальна можливість повернення вкладених у даний актив коштів та одержання відповідних доходів у визначені строки. У залежності від стану активу та фінансового стану контрагента за відповідною операцією такий актив визнається як стандартний чи нестандартний (прострочений, сумнівний, безнадійний) і під нього формується резерв для відшкодування можливих втрат.

Вартість активів змінюється внаслідок коливання ринкових цін, курсів іноземних валют, фізичного та морального зносу, інших об'єктивних факторів. Товариство проводить переоцінку окремих статей активів до їх справедливої (ринкової) вартості у порядку, визначеному чинним законодавством та внутрішніми документами Товариства.

Оцінка (переоцінка) активів та зобов'язань можуть бути відображені в обліку різними способами, відповідно до нормативних актів з питань ведення бухгалтерського обліку, а саме:

- коригуванням відповідної статті балансового звіту;
- переоцінкою статей балансу в іноземній валюті, за виключенням немонетарних, за офіційним валютним курсом;
- формуванням спеціальних резервів у національній валюті.

У Товаристві здійснюється постійний контроль за достовірною оцінкою активів і зобов'язань.

Не рідше ніж раз на рік в Товаристві, згідно наказу та Інструкції по інвентаризації основних засобів, нематеріальних активів, товарно-матеріальних цінностей, грошових коштів і документів та рахунків, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 11.08.1994 № 69 - проводиться інвентаризація всіх активів та зобов'язань.

Облік основних засобів та малоцінних необоротних матеріальних активів

Підприємство здійснює облік основних засобів у відповідності МСБО №16 –«Основні засоби».

Визнання

Об'єкт основних засобів визнається активом, якщо існує імовірність того, що Підприємство отримає в майбутньому економічні вигоди від його використання та вартість його може бути достовірно оцінена.

Одиницею обліку основних засобів є об'єкт основних засобів.

Елементи собівартості

Первісна вартість об'єкта основних засобів складається з :

- суми, що сплачуються постачальникам активів та підрядникам за виконання будівельно-монтажних робіт (без непрямих податків);
- реєстраційні збори, державне мито та аналогічні платежі, що здійснюються у зв'язку з придбанням/отриманням прав на об'єкт основних засобів;
- суми ввізного мита;
- суми непрямих податків у зв'язку з придбанням (створенням) основних засобів (якщо вони не відшкодовуються платнику);
- витрати на страхування ризиків доставки основних засобів;
- витрати на транспортування, установлення, монтаж, налагодження основних засобів;
- фінансові витрати, включення яких до собівартості кваліфікаційних активів передбачено положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку;
- інші витрати, безпосередньо пов'язані з доведенням основних засобів до стану, в якому вони придатні для використання із запланованою метою.

Витрати, що здійснюються для підтримання основних засобів у робочому стані та одержання первісно визначеної суми майбутніх економічних вигод від їх використання, визнаються витратами періоду. Заміни та вдосконалення, які можуть продовжити строк корисної експлуатації чи значно покращити стан активу, капіталізуються.

Облік та оцінка на дату складання звітності

Основні засоби та МНМА (малоцінні необоротні матеріальні активи) належать до необоротних активів Товариства. До МНМА відносяться матеріальні активи строком корисного використання більше одного року та вартістю до 2500 грн. Бухгалтерський облік основних засобів Товариства, здійснюється по наступним групам та наступними строками корисного використання:

Для всіх решта основних засобів, придбаних до 1 січня 2011 року, застосовуються мінімально допустимі строки корисного використання згідно з Податковим Кодексом України.

Аналітичний облік основних засобів в Підприємстві здійснюється в розрізі кожного об'єкта основних засобів. Кожен об'єкт основних засобів закріплюється за матеріально відповідальною особою.

Амортизація основних засобів

Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання, тобто коли він доставлений до місця розташування та приведений у стан, у якому він придатний до експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу (або включають до ліквідаційної групи, яку класифікують як утримувану для продажу) згідно з МСФЗ 5, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Нарахування амортизації в Товаристві відбувається щомісячно та нараховується починаючи з місяця наступного за місяцем введення в експлуатацію. Товариство використовує прямолінійний метод амортизації основних засобів.

Нарахування амортизації здійснюється протягом строку корисного використання (експлуатації) об'єкта при зарахуванні на баланс і призупиняється на період його виводу з

експлуатації (для реконструкції, модернізації, добудови, дообладнання, консервації та інших причин) на підставі документів, які свідчать про виведення таких основних засобів з експлуатації.

Амортизація малоцінних необоротних матеріальних активів нараховується в місяці введення в експлуатацію об'єкта в розмірі 100 відсотків його вартості.

Строк корисного використання (експлуатації) об'єкта основних засобів переглядається в разі зміни очікуваних економічних вигод від його використання, але він не може бути меншим, ніж визначено в Таблиці 1. У випадку його зміни, амортизація об'єкта основних засобів нараховується, виходячи з нового строку корисного використання, починаючи з місяця, наступного за місяцем зміни строку корисного використання.

Амортизація основних засобів провадиться до досягнення залишкової вартості об'єктом його ліквідаційної вартості. Для усіх груп основних засобів встановлена «нульова» ліквідаційна вартість.

Припинення визнання

Слід припинити визнання балансової вартості об'єкта основних засобів:

- а) після вибуття, або
- б) коли не очікують майбутніх економічних вигод від його використання .

Сума перевищення доходів від продажу або іншого відчуження над балансовою вартістю окремих об'єктів основних засобів та нематеріальних активів включається до доходів , а сума перевищення балансової вартості над доходами від такого продажу або іншого відчуження включається до витрат.

Дохід від продажу або іншого відчуження об'єкта основних засобів та нематеріальних активів для цілей застосування цієї статті визначається згідно з договором про продаж або інше відчуження об'єкта основних засобів.

У разі ліквідації основних засобів за рішенням Підприємства або в разі якщо з незалежних від Підприємства обставин основні засоби (їх частина) зруйновані, викрадені чи підлягають ліквідації, або Підприємство змушене відмовитися від використання таких основних засобів внаслідок загрози чи неминучості їх заміни, руйнування або ліквідації, Підприємство у звітному періоді, в якому виникають такі обставини, збільшує витрати на суму вартості, яка амортизується, за вирахуванням сум накопиченої амортизації окремого об'єкта основних засобів.

Об'єкт основних засобів списується з балансу (ліквідується), якщо він не відповідає критеріям визнання активом, тобто якщо цей об'єкт у майбутньому вже не принесе яких-небудь економічних вигод.

Облік фінансових активів

Облік фінансових активів в Товаристві здійснюється у відповідності до МСБО № 32,39 – «Фінансові інструменти: розкриття та подання», «Фінансові інструменти: визнання та оцінка».

Визначення

Фінансовий інструмент – це будь-який контракт, який приводить до фінансового активу одного підприємства і фінансового зобов'язання або інструменту капіталу іншого підприємства.

Фінансовий актив - це:

- а) грошові кошти та їх еквіваленти;
- б) контракт, що надає право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого підприємства;
- в) контракт, що надає право обмінятися фінансовими інструментами з іншим підприємством на потенційно вигідних умовах;
- г) інструмент власного капіталу іншого підприємства.

Первісне визнання

Товариство класифікує свої фінансові активи при їх первісному визнанні. Фінансові активи спочатку

визначаються за історичною (первісною) собівартістю. Подальша оцінка фінансових активів залежить від їх класифікації.

Дата визнання

Всі стандартні операції з купівлі-продажу фінансових активів відображаються на дату операції, тобто на дату, коли Товариство бере на себе зобов'язання з придбання активу. До стандартних операцій з купівлі-продажу відносяться операції з купівлі або продажу фінансових активів, в рамках яких передбачається передача активів у строки, встановлені законодавством або прийняті на ринку.

Облік та оцінка на дату складання звітності

Товариство має наступні фінансові активи:

- фінансові активи, доступні для продажу, які оцінюються за справедливою вартістю, зміни якої відображаються у складі іншого сукупного капіталу за період;

- грошові кошти та їх еквіваленти;

- дебіторська заборгованість.

Облік фінансових активів в Товаристві ведеться в розрізі емітентів та видів активів в кількісному та вартісному вимірі.

Оцінка фінансових активів відповідно до вимог МСФО здійснюється на трьох етапах руху активів у виробничому циклі Товариства:

при придбанні фінансових активів;

на дату складання звітності;

при вибутті.

Припинення визнання.

Визнання фінансового активу (або, частини фінансового активу або частини групи аналогічних фінансових активів) припиняється, якщо:

– термін дії прав на отримання грошових потоків від активу минув;

– Товариство передало свої права на отримання грошових потоків від активу або взяло на себе зобов'язання по виплаті третій стороні одержуваних грошових потоків у повному обсязі та без істотної затримки по «транзитній» угоді; і або (а) Товариство передало практично всі ризики і вигоди від активу, або (б) Товариство не передало, але й не зберігає за собою, практично всі ризики і вигоди від активу, але передало контроль над цим активом.

Знецінення фінансових активів.

Наприкінці кожного звітного періоду Товариство оцінює наявність об'єктивних свідчень того, що корисність фінансового активу або групи фінансових активів зменшується. Однією з процедур, пов'язаних з оцінкою на знецінення є визначення справедливої вартості фінансових активів.

До об'єктивних свідчень знецінення фінансових активів можуть бути віднесені неплатежі, інше невиконання боржниками своїх зобов'язань, реструктуризація заборгованості перед Товариством, зникнення активного ринку, тощо.

Облік дебіторської заборгованості

Відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності дебіторська заборгованість визнається та обліковується як фінансовий актив (МСБО 32,39).

Визначення

Відповідно до МСБО 32 фінансовий актив – це будь-який актив, який є контрактним правом отримувати грошові кошти чи інший фінансовий актив від іншого підприємства.

Визнання

Підприємство визнає дебіторську заборгованість в балансі, коли вона стає стороною

контрактних зобов'язань і внаслідок цього має юридичне право отримувати грошові або інші цінності (МСБО 39).

Облік та оцінка на дату складання звітності

В своєму обліку Підприємство поділяє дебіторську заборгованість на поточну та довгострокову.

Поточна дебіторська заборгованість - сума дебіторської заборгованості, яка виникає в ході нормального операційного циклу або буде погашена протягом дванадцяти місяців з дати балансу.

Поточна дебіторська заборгованість відноситься до оборотних активів Підприємства. Облік дебіторської заборгованості здійснюється в розрізі контрагентів та укладених з ними договорів.

Безнадійна дебіторська заборгованість - поточна дебіторська заборгованість, щодо якої існує впевненість про її неповернення боржником або за якою минув строк позовної давності. Безнадійна дебіторська заборгованість списується з активів на інші операційні витрати. Сума отриманої заборгованості, яка була раніше списана як безнадійна дебіторська заборгованість, включається до складу інших операційних доходів.

Довгострокова дебіторська заборгованість

Довгострокова дебіторська заборгованість - сума дебіторської заборгованості, яка не виникає в ході нормального операційного циклу та буде погашена після дванадцяти місяців з дати балансу.

Частина довгострокової дебіторської заборгованості, яка підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців з дати балансу, відображається на ту саму дату в складі поточної дебіторської заборгованості.

Облік грошових коштів

Облік грошових коштів та їх еквівалентів та розкриття інформації про грошові потоки у фінансовій звітності здійснюється у відповідності до МСБО №7 «Звіт про рух грошових коштів».

Визнання

Грошові кошти є найбільш ліквідними активами Підприємства.

До грошових коштів Товариство включає готівку у касі, на поточних рахунках.

Основними завданнями бухгалтерського обліку грошових коштів є:

правильна організація, своєчасне й законне проведення безготівкових і готівкових розрахункових операцій;

своєчасне та правильне документування операцій з руху грошових коштів;

забезпечення збереження грошових коштів у касі Товариства;

періодичне проведення інвентаризації грошових коштів;

відображення грошових потоків у Звіті про рух грошових коштів, як складової частини фінансової звітності.

Облік та оцінка на дату складання звітності

Оцінка грошових коштів, які знаходяться в касі та на рахунках у банку є однаковою. Грошові кошти в національній валюті відображаються в бухгалтерському обліку за номінальною вартістю.

Грошові кошти в іноземній валюті відповідно до принципу єдиного грошового вимірника для відображення в обліку також повинні бути виражені в національній валюті.

Монетарні статті – це статті балансу, які розкривають інформацію про грошові кошти, а також про такі активи та зобов'язання, які будуть отримані або оплачені у фіксованій (визначеній) сумі грошей або їх еквівалентів.

Монетарні статті в іноземній валюті відображаються з використанням валютного курсу на дату балансу, тобто здійснюється їх перерахунок і нарахування курсової різниці.

Отримані в результаті перерахунку курсові різниці відображаються у складі операційних

доходів або витрат у тому звітному періоді, до якого належить дата розрахунку.

Облік грошових коштів в Підприємстві організований таким чином, щоб у будь-який момент часу можна було визначити платоспроможність Підприємства, відслідкувати залишки коштів, а також рух та напрям їх використання.

Облік грошових коштів в Підприємстві ведеться в розрізі валют, в розрізі банків, в яких відкриті поточні та депозитні рахунки. Депозитні рахунки в Підприємства обліковуються ще й в розрізі договорів.

Звіт про рух грошових коштів відображає грошові потоки протягом періоду згідно з поділом діяльності на операційну, інвестиційну та фінансову. Це дає змогу користувачам оцінювати вплив цих видів діяльності на фінансовий стан Підприємства і суму його грошових коштів та їх еквівалентів.

Інформація про грошові потоки Підприємства, що звітує, протягом певного періоду також допомагає користувачам оцінити здатність Підприємства генерувати майбутні чисті надходження грошових коштів. Вона вказує на те, як Підприємство, що звітує, отримує та витрачає грошові кошти, в тому числі інформація про його позики та погашення боргу, дивіденди у грошовій формі або інший розподіл грошових коштів інвесторам, та інші чинники, що можуть впливати на ліквідність або платоспроможність Підприємства. Інформація про грошові потоки допомагає користувачам зрозуміти діяльність Підприємства, що звітує, оцінити його фінансову та інвестиційну діяльність, оцінити його ліквідність або платоспроможність та пояснити іншу інформацію про фінансові результати.

Облік власного капіталу

Відповідно до міжнародних стандартів обліку, облік власного капіталу регулюється:

- Концептуальною основою складання та подання фінансової звітності;
- МСБО 1 «Подання фінансових звітів»;
- МСБО 32 «Фінансові інструменти: розкриття та подання».

Визначення та Визнання

Власний капітал – це вартість активів, на які не розповсюджуються фінансові зобов'язання кредиторів. Власний капітал є частиною в активах підприємства, яка залишається після вирахування його зобов'язань, що повністю відповідає Концептуальній основі складання та подання фінансової звітності. На величину власного капіталу впливають:

- Інвестиції, які збільшують активи за рахунок додаткових коштів власників Товариства;
- Вилучення коштів власниками Товариства, що зменшує активи та власний капітал Товариства;
- Доходи, які призводять до зростання власного капіталу (нерозподілений прибуток);
- Витрати, які зменшують величину власного капіталу.
- Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) одержаний в результаті господарсько-фінансової діяльності Товариства.

Облік та оцінка на дату складання звітності

Товариство всі зміни у власному капіталі узагальнює в одному звіті - Звіт про зміни у власному капіталі. Цей звіт має форму таблиці, в якій узгоджуються сальдо кожної статті власного капіталу на початок і кінець періоду. У випадках змін в обліковій політиці, згідно вимог МСБО 8, здійснюється ретроспективний перерахунок для виправлення помилок. Це коригування у залишку нерозподіленого прибутку (непокритого збитку) на початок періоду, за винятком випадків, коли МСФЗ вимагає ретроспективного коригування іншого компонента власного капіталу.

Облік зобов'язань та забезпечень

Облік зобов'язань та забезпечень та відображення їх у фінансовій звітності здійснюється у відповідності до МСБО № 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи».

Визначення

Забезпечення – зобов'язання з невизначеним терміном або сумою.

Зобов'язання - існуюче зобов'язання, що виникає внаслідок минулих подій і погашення якого в майбутньому, як очікується, призведе до зменшення ресурсів, що втілюють у собі економічні вигоди.

Зобов'язання визнається, якщо його оцінка може бути достовірно визначена та існує імовірність зменшення економічних вигод у майбутньому, внаслідок його погашення.

Облік та оцінка на дату складання звітності

З метою бухгалтерського обліку та фінансової звітності в Товаристві зобов'язання та забезпечення поділяються на:

- довгострокові зобов'язання та забезпечення;
- поточні зобов'язання та забезпечення;

До довгострокових зобов'язань та забезпечень Товариство відносить:

довгострокові забезпечення;

До поточних зобов'язань та забезпечень Товариство відносить:

- кредиторську заборгованість за товари, роботи, послуги;
- поточну заборгованість за розрахунками:
- з одержаних авансів;
- за розрахунками з бюджетом;
- за розрахунками зі страхування;
- за розрахунками з оплати праці;
- Інші поточні зобов'язання.

Забезпечення створюються за рахунок витрат Товариства з метою відшкодування наступних (майбутніх) операційних витрат на: виплату відпусток працівникам.

Облік виплат персоналу

Облік виплат персоналу в Товаристві та розкриття інформації у фінансовій звітності, а також формування забезпечень по виплатам персоналу здійснюється у відповідності до МСБО №19 «Виплати працівникам» та МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи».

Витрати на виплати персоналу відображаються в обліку та звітності відповідно до принципу відповідності, тобто відповідають тому періоду до якого вони відносяться.

До виплат працівникам Товариства відносяться :

- Поточні виплати працівникам за відпрацьований час;
- Поточні виплати працівникам за невідпрацьований час
- Виплати при звільненні працівників;
- Інші виплати працівникам.

Поточні виплати працівникам за відпрацьований час включають : заробітну плату по окладам та тарифам, інші нарахування по оплаті праці, премії та інші заохочувальні виплати.

Нарахована сума виплат працівникам за роботу, виконану в поточному періоді, визнається поточним зобов'язанням.

Поточні виплати працівникам за невідпрацьований час включають щорічні відпустки та виплати за інший оплачуваний невідпрацьований час.

Облік доходів та витрат

Відповідно до міжнародних стандартів обліку, облік доходів та витрат регулюється:

- Концептуальною основою складання та подання фінансової звітності;

- МСБО 18 «Дохід»;

Доходи та витрати в Товаристві обліковуються за принципом відповідності - при цьому доходи і витрати відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності в момент їх виникнення, незалежно від дати надходження або сплати грошових коштів .

Визначення, оцінка та визнання доходу

Дохід – це валове надходження економічних вигід протягом періоду, що виникає в ході звичайної діяльності Товариства, коли власний капітал зростає в результаті цього надходження. У бухгалтерському обліку Товариства сума доходу оцінюється за справедливою вартістю отриманої компенсації або компенсацією, яка має бути отримана, в сумі грошових коштів чи їх еквівалентів. Дохід визнається, коли існує надходження економічних вигід і ці вигоди можна достовірно оцінити.

Класифікація доходів

В Товаристві затверджено наступний класифікатор доходів для використання його в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності:

- чистий дохід від реалізації робіт, послуг;
- інші операційні доходи;
- інші фінансові доходи;
- інші доходи.

Чистий дохід від реалізації послуг – дохід від реалізації послуг обліковується в Товаристві за методом нарахування . Датою нарахування доходу від реалізації послуг є дата виникнення зобов'язань, що підтверджується актами виконаних послуг (робіт).

До інших операційних доходів належать:

- доходи від списання кредиторської заборгованості;
- доходи від курсових різниць та отримані штрафи, пені.

Визначення та визнання витрат

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді збільшення зобов'язань, які призводять до зменшення власного капіталу (за винятком зменшення капіталу внаслідок його вилучення або розподілу власниками).

В бухгалтерському обліку Товариства витрати відображаються одночасно зі зменшенням активів, або збільшенням зобов'язань. Це відповідає одному з принципів МСБО , а саме принципу нарахування та відповідності доходів та витрат. Витрати визнаються витратами певного періоду одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені.

Класифікація витрат

В Товаристві затверджено наступний класифікатор витрат для використання його в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності:

- адміністративні витрати;
- інші операційні витрати;
- фінансові витрати;
- інші витрати

До складу адміністративних витрат належать:

- оплата праці управлінського персоналу ;
- витрати на службові відрядження і утримання апарату управління Товариства та іншого загальногосподарського персоналу;
- витрати на утримання основних засобів, в т.ч. орендованих та інших матеріальних необоротних активів загальногосподарського використання ;

- винагороди за професійні послуги (юридичні, аудиторські, інформаційно-консультаційні тощо);
- витрати на зв'язок (поштові, телефонні, інтернет тощо);
- амортизація основних засобів та нематеріальних активів загальногосподарського використання;
- плата за розрахунково-касове обслуговування та інші послуги банків;
- інші витрати загальногосподарського призначення.

До складу інших операційних витрат належать:

суми безнадійної дебіторської заборгованості та відрахування до резерву сумнівних боргів;

втрати від операційної курсової різниці (тобто від зміни курсу валюти за операціями, активами і зобов'язаннями, що пов'язані з операційною діяльністю Товариства);

- визнані штрафи, пені;
- інші витрати операційної діяльності.

До складу інших витрат належать витрати, які виникають під час звичайної діяльності (крім фінансових витрат).

Фінансова звітність

Звітним періодом для складання фінансової звітності є календарний рік. Місячна і квартальна звітність є проміжною і складається наростаючим підсумком з початку звітного року. Фінансова звітність Товариства готується, виходячи із припущення про її функціонування в майбутньому, яке припускає реалізацію активів та виконання зобов'язань в ході звичайної діяльності. Розкриття інформації по статтях фінансової звітності на 31.12.2014 р.

Основні засоби

На дату складання балансу основні засоби не перебувають у заставі. Станом на 31.12.14 р. основні засоби повністю з амортизовані та залишкової вартості не мають.

Фінансові інвестиції

Станом на 31.12.2014р довгострокові фінансові інвестиції становлять 7657 тис. грн. У складі фінансових інвестицій перебувають цінні папери утримувані з метою продажу, а саме акції ВАТ БК «Будіндустрія», ВАТ «Горохівська родючість», ВАТ «Львівський з/д газової апаратури» ПрАТ АСК «Скарбниця» що обліковуються за ціною придбання, через відсутність інформації для визначення справедливої вартості.

Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість на 31 грудня 2014 р. представлена таким чином :

Дебіторська заборгованість	31 грудня 2014р. тис.грн
Довгострокова дебіторська заборгованість за продані цінні папери	11 933,0
Дебіторська заборгованість за виданими авансами на придбання цінних паперів	3378,0
по нарахованих доходах (розрахунках з вітчизняними покупцями за послуги депозитарної діяльності)	51 т. грн.
Всього дебіторська заборгованість на 31.12.14 р.	15 362

Гроші та їх еквіваленти

Гроші та їх еквіваленти на 31 грудня 2014 р. представлені таким чином :

	31 грудня 2014р.
Гроші в національній валюті в т.ч.	
на рахунках в банках	18
Разом	18

На 31 грудня 2014 р. залишків грошових коштів на банківських рахунках що є знеціненими чи простроченими нема .

Кредиторська заборгованість

Кредиторська заборгованість станом на 31 грудня 2014 р. представлена таким чином :

Кредиторська заборгованість	31 грудня 2014р., тис. грн.
Довгострокова кредиторська заборгованість за зобов'язаннями в цінні папери	11 972
Поточна кредиторська заборгованість за одержаними авансами	3 632
Поточні зобов'язання за нарахованою орендною платою	11
всього	15 615

У складі зобов'язань товариства на звітну дату безнадійна кредиторська заборгованість відсутня.

Податки до сплати

Податки до сплати на 31 грудня 2014 р. склали 4 тис.грн., що включають поточні зобов'язання з податку на прибуток. :

Доходи від основної діяльності

Доходи від основної діяльності за період , що закінчився 31 грудня 2014 року , представлені таким чином :

Доходи від депозитарних послуг	98 т грн.
Доходи від брокерських і дилерських послуг	92 т. грн.
Інші доходи	1 т. грн.
Всього доходу за 2014р.	191 т. грн.

Наведена вище інформація розкривається для зручності користувачів цієї фінансової звітності .

Адміністративні витрати

Адміністративні витрати за 2014р. склали, в тис. грн:

Заробітна плата та нарахування на зарплату	60
Послуги біржи та нац..депозитарію	45
Оренда приміщення	13
Аудит, інформаційні послуги, юридичні та нотаріальні витрати	10
Банківське обслуговування	5
Матеріальні, господарські витрати	4
Послуги зв'язку	2
Амортизація та утримання основних засобів	1
Інші витрати	10
Разом	150

Інші операційні доходи і витрати

Сума інших операційних витрат і доходів за період, що закінчився 31 грудня 2014 року представлена так:

Інші операційні доходи	1
Списання заборгованості	1
Інші операційні витрат	20
Списання безнадійної дебіторської заборгованості	14
Членські внески та придбання ліцензій	6

Управління фінансовими ризиками

Управлінський персонал несе загальну відповідальність за створення структури управління ризиками і здійснення нагляду за нею. З метою зменшення кредитного ризику Підприємство здійснює регулярний моніторинг непогашеної дебіторської заборгованості клієнтів. Необхідність визнання знецінення дебіторської заборгованості аналізується на кожну звітну дату за окремими дебіторами. Керівництво товариства здійснює регулярну оцінку справедливої вартості портфелю фінансових інвестицій та визнання їх активами на кожну звітну дату. Підприємство не має майна, переданого йому в заставу в якості забезпечення заборгованості, що підлягає погашенню, не є поручителем, не має гарантій та не обліковує зобов'язань за кредитами і позиками за 3-х осіб. Підприємство оцінює концентрацію ризику відносно дебіторської заборгованості за товари, роботи, послуги як середню.

Управління капіталом

Підприємство розглядає статутний капітал, прибуток і резервний капітал як основні джерела формування капіталу. Також Підприємство може погашати заборгованість за допомогою кредитів, чи шляхом зовнішнього фінансування. Завданням Підприємства при управлінні капіталом є забезпечення здатності продовжувати функціонувати на безперервній основі з метою одержання прибутку а також для забезпечення фінансування Підприємства.

Керівництво постійно контролює структуру капіталу Підприємства та може коригувати свою політику та цілі управління з урахуванням змін в операційному середовищі, тенденціях ринку або стратегії розвитку.

Директор

І.І.Козак

Головний бухгалтер

Г.В.Марцінків

